

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **R. T.**
zastoupený daňovým poradcem TOMÁŠ GOLÁŇ, daňová kancelář,
s. r. o.
sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. 52283/19/5200-10423-705893

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství 17. 12. 2019, č. j. 52283/19/5200-10423-705893, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám daňového poradce TOMÁŠ GOLÁŇ, daňová kancelář, s. r. o., sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín.

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 18. 2. 2020 domáhal zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj - platební výměr na úrok z prodlení za zdaňovací období roku 2010 ze dne 20. 5. 2019, č. j. 2444164/19/3212-50523-804753.
2. Žalobce rekapituloval, že správce daně u něj zahájil dne 11. 3. 2013 daňovou kontrolu na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010, jehož výsledkem bylo doměření daně, když podle zjištění správce daně žalobce nepřiznal příjmy plynoucí ze samostatné činnosti ve smyslu § 7 ZDP. Proti doměření daně se žalobce bránil odvoláním a následně žalobou, která je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 2/2019.
3. Prvostupňový správce daně vydal dne 20. 5. 2019 platební výměr na úrok z prodlení, kterým byl sdělen úrok z prodlení z částky 79 170 Kč odpovídající doměřené dani, a to ode dne 1. 4. 2011 do 29. 3. 2019.
4. Žalobce má za to, že žalovaný i správce daně aplikovali nesprávnou právní úpravu, a to § 252 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) ve znění účinném k 20. 5. 2019, ačkoli mělo být s ohledem na splatnost doměřené daně aplikováno znění účinné do 31. 12. 2014, podle kterého se úrok z prodlení uplatní nejdéle za 5 let prodlení. K tomu žalobce mj. také argumentoval tím, že zákon č. 267/2014 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2015 změněn § 252 odst. 2 daňového řádu, neobsahuje žádná přechodná ustanovení vztahující se k úroku z prodlení započatém před účinností tohoto zákona a je na místě aplikovat přechodná ustanovení daňového řádu, zejm. § 264 odst. 14.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na napadené rozhodnutí a dále uvedl, že úvaha žalobce o aplikaci § 264 odst. 14 daňového řádu na „vnitřní“ novelizaci daňového řádu je nepřiléhavá. Z absence přechodného ustanovení v zákoně č. 267/2014 Sb. nelze vyvozovat žalobcem tvrzenou analogii zákona.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Z obsahu správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že prvostupňový správce daně vyrozuměl žalobce platebním výměrem ze dne 20. 5. 2019, č. j. 2444164/19/3212-50523-804753 o předpisu úroku z prodlení podle § 252 daňového řádu úhrady daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010, a to za období od 1. 4. 2011 do 29. 3. 2019. K odvolání žalobce byl napadený platební výměr změněn pouze v části výše částky odpovídající stanovenému úroku z prodlení, jinak zůstal platební výměr beze změny.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, byť z jiných než

žalobcem namítaných důvodů. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

8. Pro posouzení věci je totiž zcela podstatné, že Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem ze dne 4. 6. 2020, č. j. 22 Af 2/2019 – 54 zrušil ve věci žalobce rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství 29. 10. 2018, č. j. 48068/18/5200-10423-709175, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru prvostupňového správce daně na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010, ze dne 3. 5. 2017, č. j. 2087154/17/3212-50523-804753, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. V současné době, ke dni vydání tohoto rozsudku, tak již neexistuje pravomocné rozhodnutí o doměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010, tedy neexistuje základ pro výpočet úroku z prodlení. Úrok z prodlení je přitom podle § 2 odst. 5 daňového řádu příslušenstvím daně, které sledují osud daně. Krajský soud tak v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí zohlednil skutečnost, která mu je známa z úřední činnosti, a to i když nastala po vydání napadeného rozhodnutí. Tento postup je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, a to např. se závěry rozsudku ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68, či ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 Afs 66/2018-46.

Závěr a náklady řízení

10. Za uvedeného stavu krajský soud při zohlednění neexistence podkladového rozhodnutí o doměření předmětné daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 pro účely vyrozumění o předepsání úroků z prodlení podle § 252 daňového řádu zrušil podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení, aniž by se pro nadbytečnost zabýval žalobcem vznesenými žalobními námitkami. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
- odměna daňového poradce za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	d)
1) příprava a převzetí věci	vyhl. č. 177/1996 Sb.
2) sepsání žaloby	6 200 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 4
vyhl. č. 177/1996 Sb.
600 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku)

11 228 Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního

řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám daňového poradce, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 20. srpna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu